

عنوان مقاله:

تحلیل مضامین عقلانیت در سند چشم انداز توسعه میراث فرهنگی و گردشگری کشور

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت گردشگری، دوره 18، شماره 62 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

مرتضی احمدی - دانشجوی دکتری مدیریت گردشگری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

محمود ضیائی - استاد، گروه مدیریت جهانگردی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

رضا واعظی - استاد، گروه مدیریت دولتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

غلامرضا کاظمیان - دانشیار، گروه مدیریت دولتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف شناسایی عقلانیت حاکم بر سند چشم انداز گردشگری ایران صورت گرفته است. برنامه ریزی گردشگری به دلیل تحولات حوزه پارادایم های فلسفی و جامعه شناختی در دهه های اخیر، تغییرات قابل توجهی را تجربه نموده است. پژوهش حاضر مبتنی بر معرفت شناسی تفسیری می باشد و به لحاظ روش شناسی در زمره پژوهش های کیفی قرار می گیرد. برای گردآوری و تحلیل داده های تحقیق از مطالعات آرشیوی و روش تحلیل مضمون با هدف اکتشافی استفاده شد. بر اساس یافته های تحقیق، عقلانیت ابزاری با ۴۸ مضمون از میان ۷۱ مضمون شناسایی شده و نظریه متناظر با آن یعنی برنامه ریزی خردگرا بر سند چشم انداز گردشگری حاکم بوده است. همچنین شاهد سهم ناچیز مضامین سایر انواع عقلانیت در میان مضامین احصاء شده می باشیم. با مقایسه سهم هر یک از انواع عقلانیت آشکار گردید که عقلانیت هماهنگ ساز در سند یاد شده مغفول مانده است.

کلمات کلیدی:

سند چشم انداز توسعه گردشگری، عقلانیت، نظریه های برنامه ریزی، تحلیل مضمون، گردشگری ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1778234>

